

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012447
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012447.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Michala Antalu, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2018 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

V. O.,

nar. XX.X.XXXX v H., bytom A., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/395/2017 zo dňa 21. decembra 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 3 Tr.por. sa výroky uznesenia súdu prvého stupňa dopĺňajú tak, že podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. sa odsúdenému nariaďuje probačný dohľad v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/, j/ Tr.zák. sa mu ukladajú povinnosti v skúšobnej dobe:

- zaplatiť zameškané výživné;
- povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Výroky uznesenia súdu prvého stupňa zostávajú týmto doplnením nezmenené.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/271/2013 zo dňa 20.1.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/40/2015 zo dňa 12.11.2015 bol V. O. odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 24 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/124/2012 zo dňa 31.7.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/124/2012 zo dňa 4.10.2016 bol V. O. odsúdený k trestu odňatia slobody na 1 rok nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený V. O. podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr.por. podmienečne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. súd odsúdenému určil skúšobnú dobu na 20 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. Podľa názoru prokurátora odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmienečné prepustenie ani z pohľadu jeho výkonu trestu odňatia slobody, tak ani dôvodného očakávania vedenia riadneho života

na slobode. Poukázal tiež na to, že podmienené prepustenie neodporučil ani ústav, kde odsúdený vykonáva trest. Prokurátor navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu, aby znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril aj odsúdený, podľa ktorého názoru splnil podmienky pre podmienené prepustenie, a preto navrhol sťažnosť prokurátora zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odsúdeného je možné podmienené prepustiť.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť ako k svojmu správaniu sa vo výkone trestu odňatia slobody, tak aj k tomu, akým spôsobom chce na slobode viesť riadny život.

Senát nadriadeného súdu sa v zásade stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený splnil nielen formálnu podmienku pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - vykonanie polovice uložených nepodmienených trestov odňatia slobody, keď v dobe rozhodovania nadriadeného súdu tento vykonal už o 3 mesiace viac. Súčasne k splneniu materiálnych podmienok z pohľadu sťažnosti prokurátora, senát nadriadeného súdu poukazuje na to, že prakticky jediný nedostatok vo výkone trestu odňatia slobody odsúdeného spočíval v tom, že na pracovisku mimo ústavu, kde inak dosahoval požadované pracovné výsledky, telefonoval družke, keď sa mal dozvedieť, že má dcéru v nemocnici. Súd prvého stupňa potom správne poukázal aj na to, že bodovacím spôsobom zistená resocializačná prognóza - stredné riziko sociálneho zlyhania významne vychádzala zo sociálneho zázemia odsúdeného a z toho plynúcich finančných problémov, z jeho pohlavia a veku (5 bodov). Odsúdený pritom nepáchal tzv. „pouličnú“ trestnú činnosť (výtržníctvo, poškodzovanie majetku, krádeže, ublíženie na zdraví) typickú pre jeho sociálne zázemie, ale páchal trestný čin zanedbania povinnej výživy. Súd prvého stupňa zároveň správne poukázal na to, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, a preto zatiaľ nie sú negatívne poznatky z pohľadu možného plnenia účelu výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Z týchto vyššie uvedených dôvodov senát nadriadeného súdu dospel k záveru, že odsúdeného V. O. je možné podmienené prepustiť, pričom prihliadol aj na to, že na slobode si má plniť vyživovaciu povinnosť. Preto krajský súd sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. nezamietol, ale podľa § 194 ods. 3 Tr.por. doplnil výroky uznesenia súdu prvého stupňa tak, že odsúdený bude mať na slobode počas skúšobnej doby probačný dohľad. Súčasne bude musieť odsúdený v skúšobnej dobe konkrétne „dokázať“, že chce pracovať a plniť zákonnú povinnosť platiť výživné, ako to ústne a písomne prezentoval v konaní o jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Odsúdený teda na slobode bude musieť viesť riadny život, plniť podmienky probačného dohľadu, ako aj plniť vyššie uvedené dve povinnosti (zamestnanie, výživné).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.